

В. Т. Полек

Левинська Ірина Омелянівна

ЛЕВИНСЬКА Ірина Омелянівна (18. 05. 1907, м. Рожнятів, нині [Івано-Фр. обл.](#) – 06. 07. 1990, Бухарест) – українська письменниця в Румунії. Дружина [С. Левинського](#). Народилася у сім'ї спольщеного француза О. Парельє. Навч. в Укр. таєм. університеті у Львові (1922–25), закін. Львів. університет (1930). Проживала 1910–19 у м. Долина (нині [Івано-Фр. обл.](#)), де її батько вчителював в укр. гімназії; від 1930 – у Чернівцях. 1936 переїхала до Бухареста, до 1962 працювала у хім. промисловості. Проводила активну культурно-просвітн. роботу серед укр. студент. молоді, брала участь у створенні у Львові та Чернівцях молодіж. літ. гуртків ім. Ганни Барвінок та О. Кобилянської, співпрацювала із громад.-культур. товариствами «Жіноча громада» і «Кобзар». Друкувалася у ж. «Нова хата», «Жіноча доля», зб. «Обрій», г. «Новий вік» та ін. У 16 р. почала писати вірші та байки. Осн. тема творчості – Бойківщина (новели «Тимко Дзвонар», «Суд», «Засвідчила земля», оповідання «Чебрець», «Рід Дзиндрів» та ін.), збирала бойків. фольклор. Авторка кн. «Живиця» (1982), «Серця на грані» (1984), «Літа молодії» (1989), в яких відтворено життєві драми, складний внутр. світ людини, «вічні» істини нар. буття. Написала спогади «Я знала Ольгу Кобилянську» (зб. «Обрій», 1981). Усі зазнач. твори опубл. у Бухаресті.

Рекомендована література

1. Ткачук С. Ірина Левинська // Обрій. Бухарест, 1983;
2. Василик Л. Є. Ольга Кобилянська у взаєминах з Іриною Левинською // Наук. вісн. Чернів. університету. 2004. Вип. 214–215.

Покликання на статтю:

Левинська Ірина Омелянівна / В. Т. Полєк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53691>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).